

Nr 252.

Av herr **Larsson, Johan August m. fl.**, om rätt för kommun att i vissa fall besluta i fråga om avlöning m. m. till befattningshavare vid polisväsendet.

I lag om polisväsendet i riket den 6 juni 1925 stadgas i 14 par. att beslut i polisdistrikt eller av landsting i avseende å befattningshavare vid polisväsendet angående avlöning, pensionering etc. skall underställas länsstyrelsens prövning varvid beslutet skall antingen oförändrat fastställas eller ogillas. Vidare stadgas enligt den ändrade lydelsen denna par. erhöi år 1929, att sådant beslut ej må ogillas på den grund att dylik förmån anses bestämd till för lågt belopp med mindre beloppet uppenbarligen icke är skäligt.

Nyssnämnda ändring vidtogs på grund av den stora mängd inkomna klagomål över att länsstyrelserna i stor utsträckning begagnat sin befogenhet till att, enligt kommunernas mening, höja avlöningen för polismännen på landsbygden utöver vad vederbörande kommuner ansett skäligt. Emellertid synes icke heller den nya formuleringen av ifrågavarande bestämmelse vara tillfredsställande. Fortfarande råder det en allmänt utbredd uppfattning, att kommunerna ha alltför ringa inflytande på bestämmandet av avlöningsförmånerna till befattningshavande vid polisväsendet på landsbygden. Särskilt gäller detta vissa icke ordinarie befattningshavare, som endast ägna en del av sin tid åt polistjänsten och i övrigt ha sin utkomst av annan sysselsättning.

I polislagen stadgas att till kostnaden för avlöning av ordinarie befattningshavare vid polisväsendet skall statsverket — som regel — bidra med hälften. Däremot bidrager statsverket till avlöning av icke ordinarie befattningshavare vanligen blott med en femtedel. Särskilt i fråga om sistnämnde befattningshavare, vilka sålunda till huvudsaklig del äro kommunalt avlönade, råder en allmänt utbredd uppfattning, att vederbörande kommun borde ha större inflytande på avlöningsförhållandenas bestämmande än vad fallet är för närvarande. I vissa delar av landet har vederbörande länsstyrelse överlag höjt lönerna för dessa extra polismän eller fjärdingsmän, ehuru någon brist på lämpliga personer, som varit villiga att åtaga sig uppdraget för den av kommunerna bestämda lönen, icke förelegat.

Det synes oss som om rättvisa och billighet fordrade, att åtminstone i de fall, där kommunerna till 80 % själva få bekosta avlöningarna, de även borde tillerkännas avgörande inflytande på lönernas storlek.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring av lag om polisväsendet i riket den 6 juni 1925, att vederbörande kommun tillerkännes avgörande beslutanderätt i fråga om avlöning m. m. till sådana befattningshavare vid polisväsendet, till vars avlöning statsverket endast bidrager med en femtedel av kostnaden.

Stockholm den 22 januari 1932.

J. A. Larsson.

Jöns Pålsson.

Fr. Julin.

Johan Johansson,
Friggeråker.

Anton Pettersson.
